

ROMÂNIA
TRIBUNALUL DÂMBOVIȚA
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Sentinta nr 351

Ședința publică din data de 15.04.2015

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: Carmen Irinel Ducu

GREFIER: Cornelia Țuțulea

Pe rol fiind soluționarea contestației formulată de reclamantul, **Primarul General al Municipiului București**, cu sediul în București, Splaiul Independenței, nr.291- 293, sector 6, reprezentat convențional de SCA Zamfirescu Racoti & Partners, prin avocat Cosmin Vasile și avocat Cosmin Cojocaru, cu sediul în București, str.Plantelor, nr.12, sector 2, în contradictoriu cu intimatii, **Mihaela Dudac, Iuliana Bor**, ambele având domiciliul în București, Juliot Curie, nr.16, parter ap.1, sector 5 și **Arhiepiscopia Romano Catolică București**, cu sediul în București, Juliot Curie, nr.16, parter, ap.1.

La apelul nominal făcut în ședința publică, **au răspuns**, reclamantul prin apărătorul ales, pârâții prin avocatt Ofelia Bîrsan și Mugur Popescu.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, învederând instanței modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare și stadiul în care se află judecata.

Apărătorul reclamantului depune la dosarul cauzei dovada achitării cauțiunii în cuantum de 1000 lei, conform OP nr.2154/27.03.2015.

Instanța pune în discuția părților cererea de suspendarea executării silite ce formează obiectul dosarului de executare nr.1090/2013 al BEJA Dorina Glont, Lucian Glont și Marian Panait, până la soluționarea contestației la executare privind lămurirea întinderii și aplicării titlului executoriu, reprezentat de sentința nr.2520, din 28 iunie 2012.

Apărătorul reclamantului având cuvântul, solicită admiterea cererii de suspendare a executării silite, ce formează obiectul dosarului de executare nr.1090/2013 al BEJA Dorina Glont, Lucian Glont și Marian Panait, până la soluționarea contestației la executare privind lămurirea întinderii și aplicării titlului executoriu, reprezentat de sentința nr.2520, din 28 iunie 2012, arătând că în conformitate cu dispozițiile art.1 din Legea nr.50/1991 lucrările de construcții pot fi realizate numai pe baza unei autorizații de construire sau desființare, emisă în condițiile legii.

Așadar, regula este că orice fel de lucrare de construcție se realizează în baza unei autorizații (de construcție sau demolare), excepțiile fiind de strictă interpretare.

În temeiul art.8 din Legea nr.50/1991, demolarea, dezafectarea ori dezmembrarea parțială sau totală a unei construcții se face numai pe baza autorizației de desființare obținută în prealabil de la autoritățile prevăzute la art.4.

Prin excepție de la această regulă, este prevăzută procedura de la art.28 - 32 din Legea nr.50/1991. Astfel, în cazul aplicării unei sancțiuni pentru nerespectarea dispozițiilor art.26 din lege, autoritatea administrației publice competente poate lua și decizia menținerii sau desființării construcției, pe baza planurilor urbanistice și a regulamentelor aferente.

În baza unei astfel de decizii, autoritatea trebuie să se adreseze instanțelor de judecată pentru a dispune fie încadrarea lucrărilor în prevederile autorizației, fie desființarea acestora.

În cazul admiterii acțiunii, instanța urmează să stabilească termenele limită de executare de către investitor/proprietar a măsurilor de încadrare în prevederile autorizației de construire sau desființarea construcției realizate nelegal. De la situația în care este necesară obținerea unei hotărâri a instanței în vederea demolării (respectiv o hotărâre prin care să se dispună ca respectiva construcție să fie desființată) este prevăzută o excepție, la art.33 din Legea nr.50/1991.

Astfel, în situația în care construcțiile realizate fără autorizație se află pe domeniul public sau privat al statului sau al municipiilor, orașelor, județelor, acestea vor putea fi desființate fără emiterea unei autorizații de construcție, fără sesizarea instanței și pe cheltuiala contravenientului.

Pe cale de consecință solicită suspendarea procedurii execuționale inițiate de intimati, în cadrul dosarului nr.1090/2013, pe rolul BEJA Dorina Gont, Lucian Gont și Marian Panait, având în vedere că aceasta tinde (în mod nelegal) să impună silit Primarului Municipiului București emiterea imediată, în termen de 10 zile, a unei decizii prin care să fie dispusă demolarea imobilului Cathedral Plaza, sub sancțiunea aducerii la îndeplinire cu intervenția organelor forței publice.

Apărătorul intimatilor, avocat Ofelia Bîrsan având cuvântul, consideră justificată cererea de suspendarea executării silite ce formează obiectul dosarului de executare nr.1090/2013, însă apreciază că este vorba de o tergiversare a cauzei dat fiind faptul că nu s-au invocat motive temeinice pentru această cerere. Legiuitorul a prevăzut posibilitatea suspendării executării, pentru ca până la soluționarea contestației la executare să nu se desăvârșească o procedură de executare realizată cu încălcarea prevederilor legale. În justificarea acestei cereri contestatorul vorbește doar despre pretinsa nelegalitate a executării silite (fără a ne vorbi de prejudiciile grave pe care le-ar produce executarea titlului), abordand-o din doua perspective: impunerea prin executare silita a emiterii imediate, în termen de 10 zile, a unei decizii prin care să fie dispusă demolarea imobilului, sub sancțiunea aducerii la îndeplinire cu intervenția organelor forței publice.

Legea nu reglementează în sarcina Primarului Municipiului București atribuția de a dispune direct printr-o decizie desființarea construcției, ci acesta are atribuții în sensul demarării procedurilor legale la finalul cărora decide emiterea autorizației de demolare. Aceste proceduri nu depind doar de voința Primarului Municipiului București ci și a altor autorități publice.

Contestatorul mai susține că dacă se ridică în fața unei instanțe o problemă de interpretare a titlului executoriu, și una dintre părți formulează contestație la titlu se impune suspendarea executării silite până la dezlegarea problemei litigioase.

Considera ca prin apărările făcute, contestatorul nu își justifică cererea, neîndeplinind nici condiția de *presupusa procedura de executare nelegala* și nici cea cu privire la *preîntâmpina producerii unor prejudicii grave*.

Față de toate acestea solicită respingerea cererii.

Avocat Mugur Popescu pentru intimati, arată că apărătorii reclamantului sunt aceeași din societatea de avocatură, arătând că în raport de acest aspect, au amenințat că vor monitoriza cum se desfășoară dosarele. Fata de dispozițiile legale rezulta că Primarul Municipiului București avea obligația legală de a pune în executare sentința civilă nr.2520/28.06.2012, pronunțată de Tribunalul Dâmbovița, în termen de 30 de zile de la pronunțarea deciziei civile nr.456/23.01.2013 de către Curtea de Apel Ploiești. Acest lucru nu s-a întâmplat, și având în vedere că termenul asigurat de legea specială nu a fost respectat, la mai mult de un an de zile de la momentul în care contestatorul trebuia să-și îndeplinească obligația stabilită printr-o hotărâre judecătorească în baza legii, a inițiat procedura executării silite, aceasta procedură primind încuviințarea Judecătoriei sectorului 2.

Solicită respingerea cererii arătând că nici unul din argumentațiile arătate de reclamant nu au susținere.

Apărătorul reclamantului, în replică, arată că instanța nu a dispus demolarea ci numai efectuarea demersurilor în vederea demolării, iar cererea de suspendare este întemeiată, justificată și necesară în prevenirea unei pagube iminente.

Instanța rămâne în pronunțare.

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față:

Prin cererea înregistrată la Tribunalul Dâmbovița, Secția a II a civilă de contencios administrativ și fiscal sub nr.631/120/2015, reclamantul, Primarul General al Municipiului București, a solicitat ca, în contradictoriu cu pârâții Mihaela Dudac, Iuliana Bor și Arhiepiscopia Romano Catolică București, să lămurească titlul executoriu în sensul că, decizia privind desființarea construcției menționată în dispozitivul sentinței civile nr.2520/28.06.2012, pronunțată de Tribunalul Dâmbovița, în dosarul nr.2183/120/2012, trebuie emisă în conformitate cu prevederile art.8 din Legea nr.50/1991, arătând că în cauză sunt aplicabile dispozițiile Noului Cod de Procedură Civilă, având în vedere faptul că hotărârea judecătorească al cărui dispozitiv trebuie lămurit, se solicită a fost pusă în executare la momentul formulării prezentei cereri, iar executarea silită a fost declanșată în baza dispozițiilor Noului Cod.

Arată că SC Millenium Building Development S.R.L, a obținut de la Primăria Sector 1 București autorizația de construire nr.179/18/B/43074/24.02.2006 și ca, în baza acestei autorizații, a demarat ridicarea construcției Cathedral Plaza, în imediata vecinătate a Catedralei Romano - Catolice, monument istoric. Construcția are o înălțime de 75 metri, 18 etaje și o amprenta la sol de 1137 mp.

Pe parcursul ridicării construcției, Arhiepiscopia Romano Catolică a contestat în justiție legalitatea autorizației de construire menționate. Prin sentința civilă nr.122/27.02.2009, Tribunalul Dâmbovița a dispus anularea autorizației de construire.

Prin decizia civilă nr.1025/25.06.2009, Curtea de Apel Ploiești a modificat sentința civilă menționată și a respins acțiunea Arhiepiscopiei Romano Catolice. Ulterior, în urma promovării căii de atac a revizuirii, prin decizia civilă nr.1989/03.11.2010, Curtea de Apel Suceava a desființat decizia civilă nr.1025/25.06.2009 și a menținut sentința civilă nr.122/27.02.2009.

Față de soluția pronunțată de instanța de judecată, intimatele Bor Iuliana și Dudac Mihaela s-au adresat Primăriei Municipiului București printr-o petiție înregistrată sub nr.293/07.02.2012 solicitând demolarea imobilului Cathedral Plaza.

Ulterior, prin cererea de chemare în judecată înregistrată la Tribunalul Dâmbovița - Secția civilă și de Contencios Administrativ și Fiscal, la data de 13.02.2013, sub nr.2183/120/2012 și ulterior completată, reclamantii Bor Iuliana, Dudac Mihalea, Arhiepiscopia Romano-Catolică București au solicitat instanței de judecată să constate nesoluționarea în termenul legal a petiției acestora prin cererea înregistrată la Primăria Municipiului București sub nr. 293/07.02.2012 ; să dispună obligarea Primarului Municipiului București la emiterea actului administrativ privind desființarea construcției situată în București, str.Gen Berthelot nr.11-15 sector 1 și respectiv București, str.Lutherană nr.15 și 15A, sector 1, realizată fără autorizație de construire legală și luarea tuturor măsurilor necesare (emiterea de acte administrative, efectuarea de operațiuni administrative) în vederea refacerii cadrului construit și natural din zona de protecție a Catedralei Sf. Iosif.

Prin sentința nr.2520/28.06.2012, Tribunalul Dâmbovița a admis acțiunea formulată și a obligat Primarul Municipiului București, să emită decizia privind desființarea construcției - imobil de birouri Cathedral Plaza situat în București, str G-ral Berthelot, nr. 11-15, sector 1 și respectiv str.Luterana, nr. 15 si 15A, sector 1, realizată fără autorizație de construire legală, precum și la luarea tuturor măsurilor administrative de aducere a terenului în situația anterioară emiterii autorizației, în vederea refacerii cadrului natural din zona de protecție a Catedralei Sf. Iosif.

Hotărîrea pronunțată a rămas irevocabilă, prin respingerea recursului de către Curtea de Apel Ploiești, reclamantii din acel dosar, intelegînd să pună în executare aceasta hotărîre.

În acest scop, au fost demarate procedurile de executare silită, formîndu-se dosarul de executare nr.1090/2013 al BEJA Dorina Gont, Lucian Gont și Marian Panait.

Prin somatia trimisă la data de 16 septembrie 2013, BEJA Dorina Gont, Lucian Gont și Marian Panait, a solicitat ca în termene de 10 zile să se conformeze dispozițiilor din sentința ce reprezintă titlul executoriu.

Potrivit art.711, alin.2 din noul cod de procedura civilă, dacă nu s-a utilizat procedura prevăzută de art.433 din noul cod de procedura civilă, se poate face contestație și în cazul în care sînt lamuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea titlului executoriu. Potrivit art.714, alin.3, din noul cod de procedura civilă, contestația privind lamurirea înțelesului, întinderii sau aplicării titlului executoriu, se poate face oricînd înăuntrul termenului de prescripție a dreptului de a cere executarea silită, ori speta de fapt, privește ipoteza unei hotărîri, al cărei dispozitiv nu este suficient de clar cu privire la obligațiile stabilite în sarcina pîrteii, ceea ce conduce la imposibilitatea punerii acesteia în executare, în forma în care a fost pronunțată.

Potrivit dispozițiilor art.8, din Legea nr.50/1991, demolarea, dezafectarea ori dezmembrarea, parțială sau totală, a construcțiilor și instalațiilor aferente construcțiilor, a instalațiilor și utilajelor tehnologice, inclusiv elementele de construcții de susținere a acestora, închiderea de cariere și exploatarea de suprafață și subterane, precum și a oricăror amenajări se fac numai pe baza autorizației de desființare obținute în prealabil de la autoritățile prevăzute la art.4.

Autorizația de desființare se emite în aceleași condiții ca și autorizația de construire, în conformitate cu prevederile planurilor urbanistice și ale regulamentelor aferente acestora, potrivit legii, cu excepțiile prevăzute la art.11.

În conformitate cu dispozițiile art.1 din Legea nr.50/1991, lucrările de construcții pot fi realizate **numai** pe baza unei autorizații de construire sau desființare, emisă în condițiile legii.

Așadar, regula este că orice fel de lucrare de construcție se realizează în baza unei autorizații (de construcție sau demolare), excepțiile fiind de strictă interpretare.

Această regulă este întărită de art.8 din Legea nr.50/1991 care stabilește că demolarea, dezafectarea ori dezmembrarea parțială sau totală a unei construcții de fac numai pe baza autorizației de desființare obținută în prealabil de la autoritățile prevăzute la art. 4.

Prin excepție de la această regulă, este prevăzută procedura de la art.28 - 32 din Legea nr.50/1991. Astfel, în cazul aplicării unei sancțiuni pentru nerespectarea dispozițiilor art.26 din Lege, autoritatea administrației publice competente poate lua și decizia menținerii sau desființării construcției, pe baza planurilor urbanistice și a regulamentelor aferente.

În baza unei astfel de decizii, autoritatea trebuie să se adreseze instanțelor de judecată pentru a dispune fie încadrarea lucrărilor în prevederile autorizației, fie desființarea acestora (art.32 din lege). În cazul admiterii acțiunii, instanța urmează să stabilească termenele limită de executare de către investitor/proprietar a măsurilor de încadrare în prevederile autorizației de construire sau desființarea construcției realizate nelegal. De la situația în care este necesară obținerea unei hotărâri a instanței în vederea demolării (respectiv o hotărâre prin care să se dispună ca respectiva construcție să fie desființată) este prevăzută o excepție, la art.33 din Legea nr.50/1991. Astfel, în situația în care construcțiile realizate fără autorizație se află pe domeniul public sau privat al statului sau al municipiilor, orașelor, județelor, acestea vor putea fi desființate fără emiterea unei autorizații de construcție, fără sesizarea instanței și pe cheltuiala contravenientului.

Din cele expuse mai sus rezultă că sunt posibile două tipuri de acte distincte ce pot fi emise, în vederea efectuării operațiunilor de demolare a unei construcții, autorizația de desființare și decizia/dispoziția de desființare, în cazul în care construcțiile sunt edificate pe domeniul public sau privat al statului sau al unităților administrativ teritoriale.

În consecință, din modul în care este reglementată procedura referitoare la emiterea actelor necesare pentru demolarea unei construcții, atât în Legea nr.51/1990 cât și în Nomenclatura metodologică de aplicare a Legii nr.50/1991, rezultă că legiuitorul a dorit ca regula generală să fie desființarea construcțiilor cu emiterea prealabilă a unei autorizații de demolare.

De la această regulă generală, există două excepții, aplicabile în funcție de natura juridică a terenului pe care este realizată construcția. Astfel, în ipoteza în care construcția este realizată pe domeniul privat, nu se poate dispune direct demolarea, fiind necesară obținerea unei hotărâri prin care să se dispună desființarea construcției (în cadrul unui litigiu între autoritatea publică și proprietarul clădirii). În cazul construcțiilor realizate fără autorizație de construire, pe terenuri aparținând domeniului public sau privat al statului, acestea pot fi desființate pe cale administrativă de autoritatea administrației publice de pe raza unității administrativ teritoriale unde se află construcția, fără emiterea unei autorizații de desființare, fără sesizarea instanțelor judecătorești și pe cheltuiala contravenientului (art.33 din Legea nr.50/1991).

După cum s-a arătat, reclamantii din dosarul ce constituie titlul executoriu, au pus în executare hotărârea pronunțată de Tribunalul Dâmbovița, solicitând emiterea deciziei cu privire la desființarea construcției - imobil de birouri Cathedral Plaza. În aceste condiții, având în vedere și faptul că soluția pronunțată de instanță nu este suficient de clară, neprevăzând în mod expres tipul actului ce urmează a fi emis de autoritate, este necesară lămurirea dispozitivului acesteia pentru a se stabili cu exactitate actul la care a dorit să se refere instanța, dintre cele prevăzute de Legea nr.50/1991.

Pentru motivele arătate, solicită admiterea contestației, lămurirea titlul executoriu în sensul că, *decizia privind desființarea construcției* menționată în dispozitivul sentinței civile nr.2520/28.06.2012, pronunțată de Tribunalul Dâmbovița în dosarul nr.2183/120/2012, trebuie emisă în conformitate cu prevederile art.8 din Legea nr.50/1991.

De asemenea, reclamantul a formulat cerere de suspendare a executării silite care formează obiectul dosarului de executare nr.1090/2013, pe rolul BEJA Dorina Gonț, Lucian Gonț și Marian Panait, până la soluționarea acestei contestații la executare privind lămurirea întinderii și aplicării titlului executoriu reprezentat de sentința nr.2520/2012, din dosarul nr.2183/120/2012, pentru următoarele motive :

Conform dispozițiilor art.718 alin.1 din noul cod de procedura civilă, până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, la solicitarea părții interesate și numai pentru motive temeinice, instanța competentă poate suspenda executarea. Suspendarea se poate solicita odată cu contestația la executare sau prin cerere separată.

Motivele temeinice care determină necesitatea măsurii de suspendare a executării silite sint date de faptul că executarea silită tinde (în mod nelegal) să impună silit Primarului Municipiului București emiterea imediată, în termen de 10 zile, a unei decizii prin care să fie dispusă demolarea imobilului Cathedral Plaza, sub sancțiunea aducerii la îndeplinire cu intervenția organelor forței publice.

Măsura temporară a suspendării executării silite, până la pronunțarea unei soluții definitive asupra contestației la titlu, este necesară, întrucât se pretinde desființarea imediată, pe cale administrativă, a unei clădiri de 19 etaje, edificată pe un teren proprietate privată în proporție de 87 %, cu ignorarea procedurii impuse de lege pentru emiterea autorizației de desființare, fără parcurgerea etapelor tehnice și administrative obligatorii, cu riscul de a pune în pericol întreaga zonă în care este amplasată, inclusiv Catedrala Sf. Iosif - monument istoric.

Plecând de la o interpretare incorectă a întinderii dispozițiilor titlului executoriu, instanții au inițiat procedura execuțională, pe care au conceput-o cu ignorarea totală a complexității procedurilor ce stau la baza emiterii unei autorizații de demolare a Cathedral Plaza, pretinzând Primarului Municipiului București emiterea imediată, în termen de 10 zile a deciziei.

Este de neconceput să se impună, în cadrul executării silite, unei autorități publice să emită actele administrative care sunt de competența acesteia altfel decât în condițiile legale și, mai mult, cu încălcarea celor dispuse în sarcina sa de instanțele judecătorești.

Subliniază că nu poate fi acceptată, fiind contrară cadrului normativ relevant în vigoare, interpretarea potrivit căreia, titlul executoriu reprezentat de sentința nr.2520/2012 pronunțată de Tribunalul Dâmbovița în dosarul nr.2183/120/2012, ar impune Primarului Municipiului București să dispună, cu ignorarea totală a procedurilor legale (în vederea conformării de îndată, în termenul acordat de executorul judecătoresc), demolarea imobilului. Tocmai de aceea, în vederea clarificării acestei situații, s-a formulat contestația la executare privind lămurirea întinderii și aplicării titlului executoriu.

În acest sens, se arată că nu este dată prin lege Primarului Municipiului București atribuția de a dispune direct printr-o decizie desființarea construcției, ci acesta are atribuții în sensul demarării procedurilor legale la finalul cărora decide emiterea autorizației de demolare.

Or, în vederea emiterii unei autorizații de demolare, se parcurg procedurile obligatorii prevăzute de lege, ce implică inclusiv obținerea tuturor avizelor și acordurilor prevăzute de lege, fiind posibilă și intrarea în legalitate în sensul prevederilor art.59 alin.(2) și (3) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.50/1991 aprobate prin Ordinul 839/2009.

Pe de altă parte, dispoziția ce trebuie adusă la îndeplinire nu depinde doar de voința contestatorului, ci și de cea a altor autorități publice, respectiv nu se poate dispune în alte condiții decât de cele legale, și anume inclusiv prin efectuarea unei expertize de specialitate care să stabilească modalitățile de aducere la îndeplinire a dispoziției de demolare.

Or, toți pașii posibili până la acest moment, spre obținerea demolării construcției, au fost parcurși chiar anterior oricărei executări silite, iar pe rolul Tribunalului București se află dosarul nr.8563/3/2013 ce privește intrarea în legalitate solicitată de către proprietarul construcției Cathedral Plaza și, totodată, în paralel, prin sentința nr.15467/2012 pronunțată în cauza nr.42201/299/2010 (ce beneficiază de putere relativă de lucru judecat) s-a tranșat că numai dacă construcția nu poate intra în legalitate prin reautorizare se va sesiza de către Primarul Municipiului București instanța de judecată pentru demolarea construcției.

Ori de câte ori, urmare a inițierii unei proceduri de executare silită, se ridică o problemă de interpretare a titlului executoriu, și una dintre părți formulează contestație la titlu pentru lămurirea întinderii și aplicării acestuia, se impune suspendarea executării silite până la dezlegarea problemei litigioase vizând lămurirea titlului de către instanța competentă investită cu soluționarea contestației la titlu.

Intr-o atare situație, numai după clarificarea sferei de aplicare a dispozițiilor titlului executoriu poate fi continuată procedura executării silite efectuate în baza acestuia.

Pentru considerentele arătate, se solicită admiterea cererii de suspendare formulată și pe cale de consecință să se dispună suspendarea executării silite până la soluționarea contestației la executare privind lămurirea întinderii și aplicării titlului executoriu reprezentat de sentința nr.2520/2012 din dosarul nr.2183/120/2012

Pârâții au depus note scrise cu privire la cererea de suspendare solicitând respingerea acesteia.

Conform prevederilor art.718 din noul cod de procedura civilă, până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, la solicitarea părții interesate și numai pentru motive temeinice, instanța competentă poate suspenda executarea. Pentru a se dispune suspendarea, cel care o solicită trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute de lege pentru a fi admisă o astfel de cerere: plata unei cauțiuni și să justifice temeinicia unei astfel de cereri, respectiv să justifice vătămarea sa în condițiile în care ar fi obligat silit la executarea hotărârii judecătorești. Scopul suspendării executării în cadrul contestației la executare este acela de a preîntâmpina producerea unor prejudicii grave, efect al continuării executării pornită în mod nelegal

Legiuitorul a prevăzut posibilitatea suspendării executării, pentru ca până la soluționarea contestației la executare să nu se desăvârșească o procedură de executare realizată cu încălcarea prevederilor legale.

În justificarea acestei cereri contestatorul vorbește doar despre pretinsa nelegalitate a executării silite, fără a vorbi de prejudiciile grave pe care le-ar produce executarea titlului, abordând-o din două perspective : impunerea prin executare silită a emiterii imediate, în termen de 10 zile, a unei decizii prin care să fie dispusă demolarea imobilului, sub sancțiunea aducerii la îndeplinire cu intervenția organelor forței publice.

Legea nu reglementează în sarcina Primarului Municipiului București atribuția de a dispune direct printr-o decizie desființarea construcției, ci acesta are atribuții în sensul demarării procedurilor legale la finalul cărora decide emiterea autorizației de demolare. Aceste proceduri nu depind doar de voința Primarului Municipiului București ci și a altor autorități publice.

Contestatorul mai susține că, dacă se ridică în fața unei instanțe o problemă de interpretare a titlului executoriu, și una dintre părți formulează contestație la titlu se impune suspendarea executării silite până la dezlegarea problemei litigioase.

Considera că prin apărările făcute, contestatorul nu își justifică cererea, neîndeplinind nici condiția de presupusă procedură de executare nelegală și nici cea cu privire la preîntâmpinarea producerii unor prejudicii grave.

Referitor la prejudiciile grave, pe care continuarea executării silite le-ar produce, contestatorul nu se pronunță/explică în nici un fel prin cererea sa de suspendare a executării silite. Singurul prejudiciu pe care-l lasă să se întrevadă, ar fi cel de natură juridică, respectiv Primarul Municipiului București, printr-o procedură de executare silită, este obligat la luarea unor măsuri ilegale.

Practic, se poate observa că prin susținerile făcute, se contestă de fapt, titlul executoriu, încercându-se o retractare, o modificare a acestuia, procedura

inadmisibilă într-o astfel de cerere. Sub așa zisa încercare de lămurire a titlului, de fapt, se încearcă o modificare atât a considerentelor ce stau la baza titlului cât și a dispozitivului acestuia, respectiv obligațiile pe care le cuprinde.

Fata de lipsa de prezentare a unor motive temeinice în susținerea cererii de suspendare se impune respingerea acesteia.

Referitor la susținerea că procedura instituia prin emiterea somației executorului judecătoresc care-i pune la dispoziție Primarului un termen doar de 10 zile să execute obligațiile din titlul executoriu, sub amenințarea intervenției organelor forței publice, se precizează că, noul cod de procedură civilă stabilește următoarele prevederi privind executarea obligației de a face : art.903, menționează că, dacă debitorul refuză să îndeplinească o obligație de a face, cuprinsă într-un titlu executoriu, în termen de 10 zile de la comunicarea încheierii de încuviințare a executării, creditorul poate fi autorizat de instanța de executare, prin încheiere executorie, dată cu citarea părților, să o îndeplinească el însuși sau prin alte persoane, pe cheltuielile debitorului ; art.667, specifică faptul că, debitorul va fi somat să își îndeplinească obligația, de îndată sau în termenul acordat de lege, cu arătarea că, în caz contrar, se va proceda la continuarea executării silite.

Fata de dispozițiile legale menționate anterior, rezultă că Primarul Municipiului București avea obligația legală de a pune în executare sentința civilă nr.2520/28.06.2012 pronunțată de Tribunalul Dâmbovița, în termen de 30 de zile de la pronunțarea deciziei civile nr.456/23.01.2013 de către Curtea de Apel Ploiești.

Acest lucru nu s-a întâmplat, și având în vedere că termenul asigurat de legea specială nu a fost respectat, la mai mult de un an de zile de la momentul în care contestatorul trebuia să-și îndeplinească obligația stabilită printr-o hotărâre judecătorească în baza legii, s-a inițiat procedura executării silite, aceasta procedură primind încuviințarea Judecătoriei sectorului 2.

În conformitate cu prevederile art.903, coroborate cu dispozițiile art.667 din noul cod de procedură civilă, BEJA Dorina Gont, Lucian Gont și Marian Panait au somat contestatorul ca în termen de 10 zile de la primirea somației să se conformeze titlului executoriu. Prin urmare, procedura instrumentată este perfect legală, și nu are nici o legătură cu intervenția organelor forțelor publice.

Se precizează totodată, că nu există nici o prevedere legală care să stabilească că, atât timp cât una dintre părți formulează contestație la titlu, instanța trebuie să suspende executarea silită până la dezlegarea problemei litigioase. Prin urmare, susținerea contestatorului nu are nici un temei legal.

Este surprinzător faptul că contestatorul susține că un astfel de termen este nelegal, sau eventual fără aplicare practică, atâta timp cât prin înștiințare nr.3003 transmisă la data de 01.09.2011 către Millennium Building Development SRL, a solicitat acesteia ca, în termen de 10 zile lucrătoare să demareze procedurile necesare desfășurării construcției, în caz contrar urmând a suporta consecințele legale ale desfășurării pe cale administrativă.

Poziția contradictorie generată de afirmațiile contestatorului care, pe de o parte, afirmă că a întreprins demersurile legale spre obținerea demolării construcției chiar anterior oricărei executări silite și că a emis o dispoziție de expertizare în vederea stabilirii soluțiilor privind demolarea în condiții de siguranță iar pe de altă parte, susține că demersul său depinde de posibilitatea proprietarului de a intra în legalitate.

face ca cererea sa, sa devina neserioasa si, in orice caz, neintemeiata, ca dealtfel si necesitatea lamuririi titlului executoriu, atata timp cat in fata altor instante afirma ca dispozitivul titlul executoriu este foarte clar in sensul ca se refera la emiterea unei decizii privind desfiintarea constructiei.

Executarea unei hotărâri judecătorești constituie parte integrantă a procesului civil, statului revenindu-i o obligație pozitivă de a organiza un sistem de punere în executare a hotărârilor judecătorești care să fie eficient din punct de vedere normativ și jurisprudential, sistem care trebuie pus în aplicare fără întârziere.

Prin Decizia nr.972 din 21 noiembrie 2012, și Decizia nr.460 din 13 noiembrie 2013, Curtea Constituțională a statuat, referitor la efectele hotărârilor judecătorești, că, înfăptuirea justiției, în numele legii, are semnificația că actul de justiție izvorăște din normele legale, iar forța lui executorie derivă tot din lege.

Altfel spus, hotărârea judecătorească reprezintă un act de aplicare a legii pentru soluționarea unui conflict de drepturi sau interese, constituind un mijloc eficient de restabilire a ordinii de drept democratice și de eficientizare a normelor de drept substanțial.

Datorită acestui fapt, hotărârea judecătorească - desemnând tocmai rezultatul activității judiciare - reprezintă, fără îndoială, cel mai important act al justiției.

Hotărârea judecătorească, având autoritate de lucru judecat, răspunde nevoii de securitate juridică, părțile având obligația să se supună efectelor obligatorii ale actului jurisdicțional, fără posibilitatea de a mai pune în discuție ceea ce s-a stabilit deja pe calea judecătii.

Prin urmare, hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă se situează în sfera actelor de autoritate publică fiind investită cu o eficiență specifică de către ordinea normativă constituțională. Pe de altă parte, un efect intrinsec al hotărârii judecătorești îl constituie forța executorie a acesteia, care trebuie respectată și executată atât de către cetățeni, cât și de autoritățile publice.

Or, a lipsi o hotărâre definitivă și irevocabilă de caracterul ei executoriu reprezintă o încălcare a ordinii juridice a statului de drept și o obstrucționare a bunei funcționări a justiției.

Având în vedere imperativele rezultate din deciziile CEDO în sensul necesității punerii în executare cu promptitudine a hotărârilor judecătorești irevocabile, rezulta că suspendarea executării unei hotărâri reprezintă o măsură excepțională ce trebuie luată numai dacă sunt prezentate argumente temeinice, hotărâtoare, care să impună o astfel de limitare a drepturilor câștigate de partea reclamanta din litigiul în care a fost emis titlul sau executoriu.

La termenul din data de 12 martie 2015, instanța a fixat în sarcina contestatorului o cautiune în cuantum de 1000 lei, dovada achitării acesteia fiind făcută la data de 02.04.2015, cind s-a fixat termen pentru soluționarea cererii de suspendare a executării.

Analizind cererea, în raport de sustinerile făcute, de probele administrate și de textele de lege incidente, tribunalul apreciază ca aceasta este întemeiată și o va admite, va dispune suspendarea executării silite ce formează obiectul dosarului de executare nr.1090/2013 al BEJA Dorina Gont, Lucian Gont și Marian Panait, pînă la soluționarea contestației la executare privind lamurirea întinderii și aplicării titlului

executoriu reprezentat de sentința nr.2520/2012 a Tribunalului Dambovită (dosar nr.2183/120/2012).

Pentru a pronunța această soluție s-au avut în vedere următoarele considerente :

Potrivit art.718, alin.1 din noul cod de procedura civilă, până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, la solicitarea părții interesate și numai pentru motive temeinice, instanța competentă poate suspenda executarea. Suspendarea se poate solicita odată cu contestația la executare sau prin cerere separată.

Pentru a se dispune suspendarea, cel care o solicită trebuie să dea în prealabil o cauțiune, calculată la valoarea obiectului contestației, sau dacă obiectul contestației nu este evaluabil în bani, cautiunea va fi de 1.000 lei, în afară de cazul în care legea dispune altfel.

Măsura temporară a suspendării executării silite, până la pronunțarea unei soluții definitive asupra contestației la titlu, se impune în cauza de față, întrucât, prin titlul executoriu contestat, se pretinde desființarea imediată, pe cale administrativă, a unei clădiri de 19 etaje, edificată pe un teren proprietate privată în proporție de 87 %, cu ignorarea procedurii impuse de lege pentru emiterea autorizației de desființare și fără parcurgerea etapelor tehnice și administrative obligatorii.

În cadrul executării silite, nu se poate cere unei autorități publice să emită actele administrative care sunt de competența acesteia, altfel decât în condițiile legale, putându-se înțelege – gresit de altfel, ca titlul executoriu reprezentat de sentința nr.2520/2012 pronunțată de Tribunalul Dâmbovită în dosarul nr.2183/120/2012, ar impune Primarului Municipiului București să dispună, cu ignorarea totală a procedurilor legale, demolarea imobilului. Legea nu conferă Primarului Municipiului București atribuția de a dispune direct printr-o decizie desființarea construcției, ci îi conferă atribuțiile privind demararea procedurilor legale, la finalul cărora se decide emiterea autorizației de demolare, știut fiind că, în vederea emiterii unei autorizații de demolare, se parcurg procedurile obligatorii prevăzute de lege, ce implică inclusiv obținerea tuturor avizelor și acordurilor prevăzute de lege, fiind posibilă și intrarea în legalitate în sensul prevederilor art.59 alin.(2) și (3) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.50/1991, aprobate prin Ordinul 839/2009.

Pe de altă parte, dispoziția ce trebuie adusă la îndeplinire nu depinde doar de voința contestatorului, ci și de cea a altor autorități publice, inclusiv prin efectuarea unei expertize de specialitate care să stabilească modalitățile de aducere la îndeplinire a dispoziției de demolare. Contestatorul a demonstrat că toți pașii posibili până în acest moment, spre obținerea demolării construcției, au fost parcurși anterior oricărei executări silite, iar pe rolul Tribunalului București se află dosarul nr.8563/3/2013 ce privește intrarea în legalitate solicitată de către proprietarul construcției Cathedral Plaza și, totodată, în paralel, prin sentința nr.15467/2012 pronunțată în cauza nr.42201/299/2010, s-a tranșat că numai dacă construcția nu poate intra în legalitate prin reautorizare se va sesiza de către Primarul Municipiului București instanța de judecată pentru demolarea construcției.

Mai mult decât atât, de fiecare dată, urmare a inițierii unei proceduri de executare silită, se ridică o problemă de interpretare a titlului executoriu, și una dintre părți formulează contestație la titlu pentru lămurirea întinderii și aplicării acestuia, se impune suspendarea executării silite până la dezlegarea problemei litigioase vizând

lămurirea titlului de către instanța competentă investită cu soluționarea contestației la titlu. Într-o atare situație, numai după clarificarea sferei de aplicare a dispozițiilor titlului executoriu poate fi continuată procedura executării silite efectuate în baza acestuia.

Prin urmare, cererea formulată de contestator este întemeiată, astfel încît, potrivit art.718 din noul cod de procedura civilă, o va admite și va dispune suspendarea executării silite ce formează obiectul dosarului de executare nr.1090/2013 al BEJA Dorina Glont, Lucian Glont și Marian Panait, până la soluționarea contestației la executare privind lămurirea întinderii și aplicării titlului executoriu, reprezentat de sentința nr.2520, din 28 iunie 2012, în cauză făcîndu-se și dovada achitării cautiunii stabilită de instanța.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite cererea formulată de reclamantul Primarul General al Municipiului București, pârâți fiind Mihaela Dudac, Iuliana Bor și Arhiepiscopia Romano Catolica București :

Dispune suspendarea executării silite ce formează obiectul dosarului de executare nr.1090/2013 al BEJA Dorina Glont, Lucian Glont și Marian Panait, până la soluționarea contestației la executare privind lămurirea întinderii și aplicării titlului executoriu, reprezentat de sentința nr.2520, din 28 iunie 2012.

Cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică azi 15.04.2015.

Președinte
Carmen Irinel Ducu

Grefier
Cornelia Tutulea

Red.DCI
Tehnored.CT
6 ex 20.04.2015